

[Niels Jørgen Nielsen.]

drejer sig om ændring i den særlige lovgivning, f. eks. ikke valg af tilsætningsmidler, men hvordan tilsætningsmidlerne skal benyttes til de forskellige varer. Man kan jo godt komme ud for, at ét eksportland forlanger én bestemt konservering og et andet bestemmer en anden konservering af den samme vare; den ene er ikke strengere end den anden, de er bare forskellige. Men det ville dog så være rimeligt, at den minister, hvorunder loven sorterer, kunne afgøre det; men det skal altså forelægges forureningsministeren.

For øvrigt finder jeg, at administrationen på det animalske levnedsmiddelområde er et naturligt udgangspunkt og et sagligt meget vigtigt grundlag for opbygning af et egentligt levnedsmiddeldirektorat til varetagelse af en helt overvejende del af vores levnedsmiddellovgivning, og jeg må sige, at jeg har ikke ved studiet — og jeg synes, jeg har grundigt studeret både forslaget, bemærkningerne dertil og ministerens fremsættelsestale — fundet ét eneste argument, som ikke kan forenes med at samle hele administrationen i et levnedsmiddeldirektorat. At lægge den generelle lovgivning på dette område under ministeren for forureningsbekæmpelse synes ved en umiddelbar betragtning at være helt naturstridigt, og så vidt jeg er orienteret, har man da heller ikke i noget andet vesteuropæisk land og formodentlig ikke i noget land i det hele taget henlagt lovgivning om levnedsmidler under et decideret ministerium for forureningsbekæmpelse.

Jeg vil gerne tilføje, at som medlem af EF, som vi nu er, ville det vel for øvrigt være naturligt og hensigtsmæssigt, at vi søger at harmonisere vor nationale administration med administrationen i EF, hvor jeg har forstået at langt den overvejende del af levnedsmiddellovgivningen er underlagt kommissæren for landbrugsområdet.

Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren — nu er statsministeren jo ikke til stede, men jeg vil alligevel gerne spørge statsministeren, idet jeg går ud fra, at det er statsministeren, der har hovedansvaret for ressortfordelingen mellem ministerierne —: hvad er det for motiver, der har fået regeringen til at foretrække den meget irrationelle ressortfordeling, som vi her er vidne

til? Jeg spørger direkte: er det en prestige-kamp mellem ministerierne, der har været det afgørende? Eller er det virkelig saglige argumenter, og hvis det er tilfældet, hvad er det så for argumenter, der har ført til denne meget uheldige, irrationelle ressortfordeling?

Lad mig slutte med at sige, at jeg synes, lovforslaget som helhed bærer præg af at være noget ufuldstændigt gennemarbejdet, noget ufuldstændigt gennemtænkt, så jeg anser det for nødvendigt med et endogså meget grundigt udvalgsarbejde.

Fra venstres side vil vi gå ind i det udvalgsarbejde med en meget positiv indstilling, for at vi kan få en tidssvarende og en tilfredsstillende lovgivning på dette meget vigtige område.

Dagmar Andreasen: Da jeg sad med dette forslag til en ny levnedsmiddellov i hånden, kom jeg til at tænke på historien om den gamle mand, der så længe havde ønsket sig en grøn fiskestang, og da han endelig fik den, var den slet ikke, som han havde tænkt sig; farven var forkert.

Nu vil jeg nødig være negativ, og jeg skal forsøge ikke at hæfte mig for meget ved de problemer, som dette forslag ikke kan løse, og først og fremmest fremhæve de problemer, som kan blive løst, hvis dette forslag vedtages. Jeg siger udtrykkelig: kan blive, for vi ved jo ikke, om de bliver det, inden loven følges op. Dette er kun rammen, der bemyndiger ministeren.

Der er ikke fra mit partis side principielle indvendinger mod sigtet med denne lov, men derfor kan der jo godt være ting, vi mener kan løses lidt mere elegant, og områder, hvor loven går lidt for vidt.

Denne lov skulle resultere i følgende ændringer i bestående forhold: for det første, at vi får positivlister, for det andet, at vi får mærkningsbestemmelser om vægt, holdbarhed og næringsindhold, for det tredje, at virksomheder, der fremstiller levnedsmidler, alle skal autoriseres, og for det fjerde, at der bliver fri adgang for myndighederne til virksomhedernes recepter og arbejdsmetoder. Det kan være, der er flere ting, men dette er, hvad jeg har kunnet resumere op som de væsentligste ændringer fra de nuværende tilstande, og man kan også sige, at det er ret vidtgående.